

“VOOR DUURZAME TRACKS”

Duurzame ontwikkeling is een onderwerp dat tegenwoordig veel besproken wordt en het moet gezegd : wij, MTB-mensen, zijn er te weinig mee bezig in het kader van onze sportactiviteit. We hebben het hier niet over de ingewikkelde problematiek van de industriële productie van de MTB's maar over het vraagstuk van de eigenlijke MTB-paden. Je kunt je immers afvragen in hoeverre een parcours duurzaam is. Maar hoe kun je eigenlijk bepalen wat een duurzaam parcours is ?

Door Mike D.

In Angelsaksische landen (voornamelijk in de Verenigde Staten en Groot-Brittannië), wordt het woord 'sustainable' gebruikt. Je kunt dit woord vertalen met 'duurzaam', maar in het Engels is de betekenis ruimer want er hoort zowel duurzaamheid als respect voor het milieu bij. Dit concept is bij ons nog maar weinig doorgedrongen. We spraken erover met Patrick Jansen, een specialist van deze kwestie, die zowel ingenieur bosbouwer is als biker. Patrick is vooral de directeur van Probos, het Nederlandse overheidsfonds dat zich bezighoudt met het verlenen van advies aan de houtvesters en met het toepassen van nieuwigheden op het gebied van bosbeheer om op dat gebied verbeteringen te maken. Het is interessant te zien hoe Patrick zijn werk en zijn passie combineert. Omdat hij uit de mond van de houtvesters en ook van het publiek veel kritiek hoorde op bikers, besloot Patrick daar een stokje voor te steken. "Er bestaan nu eenmaal veel vooroordelen en stereotypen", legt Patrick uit. "Dat is ongunstig voor MTB en zo komt het dat de toegang tot bossen vaak geweigerd wordt voor MTB. Ik heb vastgesteld dat heel wat argumenten nergens op slaan. Dat bracht me tot nadenken. Ik ben de zaak gaan onderzoeken en ik heb alles wat aan MTB wordt verweten geanalyseerd, me hierbij basierend op de waarheid en op wetenschappelijke feiten. De meeste argumenten die door het publiek en door de houtvesters worden gebruikt, heb ik kunnen ontzenuwen. Ik heb daar een rapport over opgesteld en sindsdien hoor ik die argumenten niet meer. Maar er blijft een waar probleem bestaan. We kunnen er niet omheen : MTB zorgt voor hinder. Er moeten dus oplossingen worden gevonden in samenwerking met de bosbeheerders. Ik zie mijn rol in het bij elkaar brengen van de partijen om erover te praten en om samen oplossingen te vinden."

Wederzijds begrip

Om dit te bereiken, gaat er niets boven de praktijk. "Ik laat de bikers zien hoe houtvesters werken en omgekeerd laat ik de bosbouwers kennismaken met het leuke van MTB", legt Patrick uit. "Ik organiseer cursussen voor de opleiding van bosbouwers en dan rijden we samen. Dat opent de ogen, en aan het eind van de tocht vinden ze het eigenlijk heel leuk. Dat geeft ze een positief beeld van MTB, en zo beschouwen ze MTB niet langer als een hinderlijke activiteit die bij wandelaars alleen maar klachten teweegbrengt."

Buiten zijn officiële werkzaamheden, is Patrick Jansen al heel lang geïnteresseerd in de actie van de 'International Mountain Bike Association'; hij woont dan ook regelmatig de internationale ontmoetingen bij. Omdat de IMBA zich niet alleen bezighoudt met lobbying ten gunste van de toegang tot paden, maar ook met de aanleg en het onderhoud van MTB-tracks, werd onze vriend al snel betrokken bij de uitwerking van MTB-routes.

"Wat me opviel als er in Nederland nieuwe tracks toegankelijk werden gemaakt, was dat de ontwerpers, zowel bikers als houtvesters, geen enkele kennis hadden van wat een duurzaam pad is. In de Verenigde Staten hebben ze, wat dat betreft, 20 jaar voorsprong op ons. Ze hebben daar een fenomenale kennis ontwikkeld, die bij ons, op enkele uitzonderingen na, nog onbekend is. Telkens als ik een circuit zag,

vond ik dat het beter had gekund of toch op een andere manier. Na een tijdje, kon ik het niet laten : ik begon me steeds meer in te zetten voor deze zaak en zo komt het dat er mij werd gevraagd tracés te bedenken en de werkzaamheden te volgen." Omdat Probos geen adviserende opdracht terzake heeft, richtte Patrick Jansen zijn eigen bedrijf op in de hoop dat ook anderen er inspiratie in zouden vinden en die taak van hem zouden overnemen.

Maar laten we terugkeren naar het begrip 'duurzame tracks'. Voor Patrick Jansen is dat een track "zonder schade, erosie, het verpletteren van de flora en bovendien niet nadelig voor de fauna. Op die manier worden conflicten met andere gebruikers zoveel mogelijk uit de weg geruimd en zijn er geen risico's wat de verantwoordelijkheidsaspecten betreft. En daarbij blijft de track interessant om op te rijden."

Een duurzaam pad is een concept dat aansluit bij het concept van de 'Flowtrack', dat nog niet zo lang geleden door Hans Rey werd opgestart en waarbij veel aandacht wordt besteed aan afdalingen. Die afdalingen hebben veel ritme, veel bochten naar links en naar rechts, net als bij skiën, en er wordt een constante snelheid op aangehouden weinig hoogteverschil. "Ik heb er in de Verenigde Staten net eentje gereden. Ik dacht dat ik honderden meters lager terecht was gekomen, maar in feite ging het om 150 m hoogteverschil. Zoiets is makkelijk aan te leggen in België of in Nederland. Maar het is natuurlijk ook leuk om op een pad met wortels en stenen te rijden."

Patrick Jansen is eigenlijk meer een voorstander van aangelegde paden dan van tracks op bestaande paden met een bewegwijzering. "Singletracks kun je aanleggen, misschien niet voor de volle 100% maar daar waar het nodig is. Op een pad waar veel mensen graag wandelen, is het niet redelijk ook MTB's te laten rijden. Je kunt dan beter een pad eraan aanleggen, en liefst met een mooie singletrack."

Identikit

12 jaar lang deed Patrick Jansen aan triatlon. Hij stapte over naar MTB als gevolg van een blessure die hem het hardlopen belette. Hij kwam dus wat laat bij MTB aankloppen maar dat neemt niet weg dat hij Nederlands kampioen Masters 1 & 2 werd.

Geboortedatum: 17 januari 1968

Woonplaats: Wageningen

Gezinsituatie: 2 kinderen

Lievelingsparcours: Malmedy

Lievelingsevenement: HouffalizeWC, La Ruta de los Conquistadores, Grand Raid Cristalp, Ardennes Trophy

MTB: Focus

Muziek: Madeleine Peyroux

Movie: Himalaya

Waar hij het liefst rijdt: Whistler (Canada). "Ze hebben daar heel veel vaste circuits en een hiko park. Je hebt er van alles, vloeiende routes en technische tracks. En de sfeer is ook bijzonder..."

Website: www.probos.nl